

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1021/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814202717
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814202717.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj v právnej veci navrhovateľky: F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. G. č. 5, L., zast. JUDr. Y. F., advokát, ul. O. E.. XX, L. proti odporcovi Y. V., nar. X.XX.XXXX, bytom E. I. č. XXX, zast. K. V., nar. 29.11.1967, bytom E. I. č. 166, o zníženie výživného, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. júla 2014, č.k. 7C/25/2014-149, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom Zamietol návrh na zníženie výživného, ktorý navrhovateľka odôvodnila tým, že od posledného rozhodnutia o výživnom zo dňa 7. 11. 2013 došlo na jej strane k zmene pomerov, pretože od 14. 10. 2013 je nezamestnaná.

Vychádzajúc z právneho posúdenia podľa v § 78 ods. 1 Zákona o rodine okresný súd konštatoval, že navrhovateľkou tvrdený zánik pracovného pomeru čašníčky nemal za následok zmenu pomerov na jej strane, pretože z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dovtedajšie zamestnávanie vykonáva naďalej ako výpomoc svojmu priateľovi, ktorý bol predtým jej zamestnávateľom. Pokiaľ by za takúto výpomoc vykazujúcu znaky závislej práce získala čo i len minimálnu mzdu, postačovalo by to podľa okresného súdu na plnenie výživného v doterajšej výške. Súčasne okresný súd zistil viacero možností zamestnania sa na pozíciu čašníčky, a preto popri vyššie uvedenom dôvode konštatoval, že dosahovanie príjmov postačujúcich na plnenie stanovenej vyživovacej povinnosti je v možnostiach a schopnostiach navrhovateľky v zmysle princípu potenciality.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala jeho zmenu tak, že krajský súd návrhu vyhovie, prípadne rozsudok zruší. Ako odvolací dôvod uplatnila odňatie možnosti konať pred súdom, ktoré spočíva v zmätočnosti dôvodov rozhodnutia. Na jednej strane okresný súd konštatuje, že vychádzal zo zásady potenciality, no súčasne počíta zárobkové pomery navrhovateľky. Výpočty okresného súdu sa vzájomne vylučujú, ďalej nezohľadnil, že navrhovateľka upratovanie prevádzky G. už nevykonáva a napokon, okresný súd vôbec neustálil výšku príjmu z ktorého pri rozhodovaní vychádzal. Okresný súd tiež pochybil, keď nevychádzal zo stavu ku dňu vydania rozhodnutia. Ako ďalšie odvolacie dôvody uplatnila navrhovateľka nesprávne skutkové a právne závery. Naďalej trvala na tom že je finančne závislá od pomoci partnera, ktorý zabezpečuje jej bývanie aj stravu. Na plnenie vyživovacej povinnosti ide celý jej príjem respektíve si na tento účel musí peniaze požičiavať. V prípade rozhodovania podľa princípu potenciality mal okresný súd zohľadniť zárobkové možnosti

obyčajnej čašníčky v bare, ktoré neprekračujú minimálnu mzdu. Navrhovateľka zároveň poukázala, že na tento druh práce sú uprednostňované mladšie a atraktívnejšie uchádzačky. Za nesprávny považovala tiež záver Okresného súdu o možnosti dochádzania za prácou, pretože pri zárobku čašníčky 300 euro je možnosť dochádzania do zamestnania veľmi obmedzená.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na povinnosť oboch rodičov podieľať sa na výžive dieťaťa podľa svojej životnej úrovne, ako aj na svoje právo na dôstojný život. K odvolaniu priložil fotografie, z ktorých má vyplývať, že navrhovateľka pracuje v kaviarni svojho druhu denne viac ako 8 hodín na pozícii čašníčky. Ako ďalší zdroj príjmov uviedol vystupovanie navrhovateľky v televízii. Odporca mal za to, že aj podľa fotografií je dosť presvedčivé, že navrhovateľka netrpí núdzou o financie, žije na slušnej úrovni a nie je prinútená nosiť šperky do záložne a požičiavať si peniaze. Tieto jej tvrdenia sú podľa odporcu účelové a nezakladajú sa na pravde.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1, ods. 2 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia krajský súd zistil, že k odňatiu možnosti konať pred súdom spôsobom vyčítaným navrhovateľkou nedošlo. Odňatím možnosti konať pred súdom (odvolací dôvod podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.) je postup súdu, ktorým účastníkom konania znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Tým, že okresný súd nedostatok dôvodov pre zníženie výživného odôvodnil jednak prácou navrhovateľky, z ktorej dovodil predpoklad dosahovania príjmu a súčasne možnosťou dostatočný príjem dosahovať podľa princípu potenciality, nedošlo k zmätočnosti odôvodnenia. Uvedeným spôsobom iba okresný súd založil napadnuté rozhodnutie podporne aj na ďalšom dôvode. Rozhodnutie súdu prvého stupňa pritom obsahuje podstatné a vyčerpávajúce odôvodnenie v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., dôsledne reagujúce na všetky návrhy a námietky účastníkov, tak ako boli v priebehu konania vznesené.

Čo sa týka správnosti skutkových a právnych zistení okresného súdu, s týmito sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. sa v tomto smere obmedzuje len na konštatovanie ich správnosti.

Na zdôraznenie správnosti výroku napadnutého rozhodnutia krajský súd uvádza, že navrhovateľka založila svoj návrh na zníženie výživného na skutočnosti, ktorá tu bola už v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. V návrhu navrhovateľka tvrdila pre vec rozhodujúcu skutočnosť, že od dňa 14. 10. 2013 je nezamestnaná. Posledné rozhodnutie o výživnom bolo pritom zo dňa 7. 11. 2013, teda z obdobia, kedy už navrhovateľka mala byť podľa jej tvrdenia nezamestnaná. V dôsledku uvedeného tak pre rozhodnutie v tejto veci nebola splnená podmienka zmeny pomerov podľa ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine.

Vzhľadom na uvedené bolo napadnuté rozhodnutie vo výroku vecne správne a krajský súd ho preto potvrdil.

Odporcovi, ktorému by v odvolacom konaní patrila náhrada trov podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.